

Avant la lecture de la Méguila, il sera bon de réciter ce qui suit :

On ne lira pas les mentions entre parenthèses

לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהּ, בְּדַחִילוֹ
וּרְחִימוֹ, וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ, לְיַחְדָּא שְׁם י"ה בּו"ה
בְּיַחְוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ
בְּאִים לְקַיִם מִצְוֹת עֲשֵׂה מַדְבְּרֵי קַבְּלָה, לְקָרוֹת
בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר (חֲמִשָּׁה עָשָׂר) לְחֹדֶשׁ אֲדָר אֵת
הַמְּגִלָּה, כְּמוֹ שֶׁתִּקְנוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה,
עִם כָּל הַמִּצְוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֵת שְׂרֵשֶׁה
בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן, לְעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיּוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, ("וַיְהִי נְעִם...") וַיְהִי נְעִם
אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה:

d'autres réciteront plutôt ce qui suit

לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהּ (יאהרונה"י) בְּדַחִילוֹ
וּרְחִימוֹ (יאההויה"ה) וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ (איההויה"ה) לְיַחְדָּא שְׁם
י"ה (או"א) בּו"ה (זו"ן) (ע"י שפּע א"ם המשפּיע בהם ומיחדם)
בְּיַחְוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּאִים
לְקַיִם מִצְוֹת עֲשֵׂה מַדְבְּרֵי קַבְּלָה, לְקָרוֹת בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר
(חֲמִשָּׁה עָשָׂר) לְחֹדֶשׁ אֲדָר אֵת הַמְּגִלָּה, אֲשֶׁר הִיא סוּד
הָאָרֶת מְלָכוֹת דְּאַבְרָם, הַמְּתַגְּלִית וַיּוֹצֵאָהּ בַּיּוֹם הַזֶּה. וְאֲשֶׁר
הִיא מְסַפֵּר שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת (יהו"ה יהו"ה יהו"ה), שֶׁהֵם סוּד
שְׁלֹשָׁה מוֹחִין דְּתַבְּכָמָה בֵּינָה דַּעַת, דְּנִצְחָה הוּד יְסוּד דְּאַבְרָם,

המתגלים במלכות ביום הזה. כְּדִי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיִוְצָרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וְלִתְקַן שְׂרֵשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן, וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ כּוֹנְנֵנוּ בְּכֹל חַבּוֹנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכוֹן בְּמִצְוָה זוֹ.

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁעַל יְדֵי מִצְוֹת קְרִיאַת הַמְּגִלָּה הַיּוֹם הַזֶּה שֶׁהוּא יוֹם אֲרַבְעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר, תַּמְשֹׁךְ בְּגִלּוֹי הָאֶרֶת מַלְכוּת דָּאָבָא, שֶׁהִיא עֲטֻרַת הַיְסוּד דָּאָבָא, בְּרַחֵל עֲקֶרֶת חַבִּית, וְתִתְקַים בָּהּ כָּל הַיּוֹם כְּלוּ, וְיִתְגַּלוּ כָּל הָאוֹרוֹת הָרְאוּיִים לְהַתְגַּלוֹת הַיּוֹם הַזֶּה. יְהִיוּ לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: (on dira deux fois "וַיְהִי נָעַם...") וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנֵה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

Avant de commencer la lecture de la Méguila, le Baal Koré récitera les bénédictions suivantes. Il devra penser à acquitter l'assemblée, et l'assemblée devra aussi penser à être acquitté.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מְגִלָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁעָשָׂה נְפִים לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

Cette troisième bénédiction est récitée uniquement le soir de Pourim. On aura l'intention à ce qu'elle s'applique également aux autres Mitsvot de la fête : la lecture de lendemain, Matanot Laévionime, Michloa'h Manot et le Michté.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁחַיֵּינוּ וְקִיּוּמֵנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

CHAPITRE I

Ce fut à l'époque de A'hachvéroch, le A'hachvéroch qui régnait de Hodou jusqu'à Kouch, sur cent vingt-sept provinces. 2. A cette époque, alors que le roi A'hachvéroch siégeait sur le trône royal, qui est à Chouchane la capitale. 3. Dans la troisième année de son règne, il fit un festin pour tous ses ministres et ses serviteurs, l'armée de Perse et de Médie, les nobles et tous les ministres des provinces à son service. 4. Il exposa la richesse glorieuse de son royaume et la splendide beauté de sa majesté durant de nombreux jours, cent quatre-vingt jours. 5. Quand ces jours arrivèrent à leur terme, le roi fit pour tout le peuple présent à Chouchane, du grand [noble] jusqu'au petit [les hommes du commun], un festin de sept jours dans les cours du jardin du palais royal. 6. Il y avait des tentures blanches, vertes et bleues, qui étaient at-

(א) וַיְהִי בַיָּמֵי אַחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא
אַחַשְׁוֵרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ מֵהַדּוּ וְעַד
כּוּשׁ שִׁבְעַת יָמִים וְעַשְׂרִים וּמֵאָה
מְדִינָה: (ב) בַּיָּמִים הָהֵם
כְּשֶׁבֶת הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ עַל
כִּפֵּא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן
הַבִּירָה: (ג) בַּשָּׁנָה שְׁלוֹשׁ
לְמַלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל
שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל פָּרַס וּמְדֵי
הַפְּרָתַיִם וְשָׂרֵי הַמְּדִינּוֹת
לְפָנָיו: (ד) בְּהִרְאֹתוֹ אֶת עֵשֶׂר
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֵת יָקָר
הַתְּפָאֶרֶת גְּדוּלְתוֹ יָמִים רַבִּים
שְׂמוֹנִים וּמֵאָת יוֹם:
(ה) וּבְמִלּוֹאֵת הַיָּמִים הָאֵלֶּה
עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל הָעָם
הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה
לְמַגְדּוֹל וְעַד קָטָן מִשְׁתֵּה
שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצַר גִּנַּת
בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ: (ו) חוֹר בְּרַפִּים

tachées par des cordes de lin et de pourpre à des piliers d'argent et à des colonnes de marbre ; il y avait des divans d'or et d'argent sur un parterre d'albâtre et de marbre blanc, de nacre et de marbre noir. 7. Et les boissons étaient dans des ustensiles en or, des ustensiles de formes diverses ; le vin royal coulait en abondance, comme il convenait au roi. 8. Et la boisson était sans contrainte, selon l'ordre que le roi avait donné aux domestiques de sa maison, pour convenir à l'envie de chacun. 9. La reine Vachti fit également un festin pour les femmes au palais royal du roi A'hachvé-roch. 10. Au septième jour, alors que le cœur du roi était enchanté par le vin, il dit à Mehouman, Bizeta, 'Harvona, Bigta, Avagta, Zeitar et 'Harkas, les sept eunuques qui servaient le roi A'hachvé-roch, 11. de faire venir la reine Vachti devant le roi, portant la couronne royale, afin d'exhiber sa beauté aux nations et aux ministres, car elle était belle d'apparence. 12. La

וּתְכֵלֶת אַחוּז בְּחֻבֵי בוּץ
וְאַרְגָּמָן עַל גְּלִילֵי כֶסֶף
וְעִמּוּדֵי שֵׁשׁ מִטּוֹת זָהָב וְכֶסֶף
עַל רִצְפַת בְּהַטּוּ וְשֵׁשׁ וְדָר
וְסִחָרָת: (ז) וְהַשְּׁקוֹת בְּכֻלֵּי
זָהָב וְכֵלִים מִכֵּלִים שׁוֹנִים וְיִין
מִלְכוֹת רַב פֶּיֶד הַמֶּלֶךְ: (ח)
וְהַשְׁתִּיחָה כְּדַת אֵין אֲנִים פִּי
בֶן יֶסֶד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל רַב
בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת בְּרִצּוֹן אִישׁ
וְאִישׁ: (ט) (ז) גַּם וְשִׁתֵּי הַמֶּלֶכָה
עֲשִׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית
הַמְּלָכוֹת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ
אֲחֻשׁוֹרוּשׁ: (י) בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בֵּינָם אָמַר
לְמַהוֹמָן בְּזֹתָא הֲרַבּוֹנָא
בְּגִתָּא וְאַבְגָּתָא זֵתָר וְכַרְפִּים
שִׁבְעַת הַפְּרִיסִים הַמְּשֻׁרָתִים
אֶת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוֹרוּשׁ:
(יא) לְהָבִיא אֶת וְשִׁתֵּי הַמֶּלֶכָה
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מְלָכוֹת
לְהִרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת
יָפִיחָה כִּי טוֹבַת מְרָאָה הִיא:

reine Vachtî refusa de venir selon l'ordre du roi transmis par les eunuques ; le roi s'irrita et sa colère brûla en lui. 13. Le roi parla avec les sages qui avaient connaissance des faits, car ainsi était l'usage du roi, devant ceux qui connaissait la loi et le décret. 14. Et les proches de lui étaient Carchéna, Shétar, Admata, Tarchich, Méress, Marséna et Mémoukhan, sept ministres de Perse et de Médie proches du roi qui se trouvaient au premier rang du royaume. 15. Selon la loi, que doit-on faire à la reine Vachtî qui n'a pas obéi à l'ordre du roi transmis par les eunuques ? » 16. Mémoukhan parla devant le roi et les ministres : « Ce n'est pas uniquement envers le roi que la reine Vachtî a mal agi, mais envers tous les ministres et toutes les nations, dans toutes les provinces du roi A'hachvéroch. 17. Lorsque parviendra l'agissement de la reine à toutes les femmes, les maris seront dépréciés à leurs yeux, car elles diront : "Le roi A'hachvéroch a ordonné que la

ויבן ותמאן המלכה ושתי
לבוא בדבר המלך אשר ביד
הפרסים ויקצף המלך מאד
ותמתו בערה בו: (ט)
(יג) ויאמר המלך לחכמים
ידעי העתים כי בן דבר
המלך לפני כל ידעי דת ודין:
(יד) והקרוב אליו פרשנא
שתר אדמתא תרשיש מרם
מרסנא ממוכן שבעת שרי
פרם ומדי ראי פני המלך
הישיבים ראשנה במלכות:
(טו) בדת מה לעשות במלכה
ושתי על אשר לא עשתה
את מאמר המלך אחשוורוש
ביד הפרסים: (טז) ויאמר
(מומכן) ממוכן לפני המלך
והשרים לא על המלך לבדו
עוֹתָהּ וּשְׁתִי הַמֶּלֶכָה כִּי עַל
כָּל הַשָּׂרִים וְעַל כָּל הָעַמִּים
אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֹרוֹשׁ: (יז) כִּי יֵצֵא דְבַר
הַמֶּלֶכָה עַל כָּל הַנָּשִׁים

reine Vachti se présente devant lui, mais elle n'est pas venue". 18. Ce même jour, les femmes nobles de Perse et de Médie répéteront ce qu'elles auront entendu du comportement de la reine à tous les nobles du roi ; la dépréciation et l'animosité seront grandes. 19. Si cela est bon pour le roi, qu'il promulgue un édit royal et qu'il soit écrit dans les lois de Perse et de Médie, sans qu'il soit possible de l'abolir, que la reine Vachti ne peut plus paraître devant le roi A'hachvéroch et que le roi donne son titre royal à une autre femme, qui sera meilleure qu'elle. 20. Et le décret du roi sera entendu dans tout son royaume, car il sera important ; ainsi, toutes les femmes valoriseront leur mari, du noble à l'homme du commun.» 21. La chose plut au roi et aux ministres ; le roi exécuta les paroles de Mémoukhan. 22. Il envoya des édits dans toutes les provinces du roi, de province en province selon son écriture et de nation en nation selon sa langue, pour que chaque homme

לְהַבְזוֹת בְּעֲלֵיהֶן בְּעֵינֵיהֶן
בְּאִמְרָם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ
אָמַר לְהַבִּיא אֶת וַשְׁתִּי
הַמִּלְכָּה לְפָנָיו וְלֹא בָאָה:
(יח) וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאֲמַרְנָה
שָׂרוֹת פָּרַס וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ
אֶת דְּבַר הַמִּלְכָּה לְכָל שָׂרֵי
הַמֶּלֶךְ וּכְדֵי בְּיוֹז וְקֶצֶף:
(יט) אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא
דְּבַר מַלְכוּת מִלְּפָנָיו וַיִּכְתֹּב
בְּדַתִּי פָּרַס וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבוֹר
אֲשֶׁר לֹא תָבוֹא וַשְׁתִּי לְפָנָיו
הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ
יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה
מִמֶּנָּה: (כ) וְנִשְׁמַע בְּתָגָם
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּכָל
מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל
הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן
לְמַגְדוֹל וְעַד קָטָן: (כא) וַיִּיטֹב
הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים
וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ בְּדַבַּר מְמוּכָן:
(כב) וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל
מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל מְדִינָה

règne dans sa maison et s'exprime dans le langage de sa nation.

וּמְדִינָה בְּכִתְבָּהּ וְאֵל עִם וְעַם
בְּלִשׁוֹנוֹ לְהִיּוֹת כֹּל אִישׁ שְׂדֵר
בְּבֵיתוֹ וּמִדְבַר בְּלִשׁוֹן עַמּוֹ: (ט)

CHAPITRE 2

Après ces évé-
nements,

la colère du roi A'hachvé-
roch s'apaisa ; il se sou-
vint de Vachti, de ce
qu'elle avait fait et de ce
qui avait été décrété sur
elle 2. Les intendants du
roi dirent : « Que l'on re-
cherche pour le roi de
belles jeunes filles vierges
3. et que le roi nomme
des officiers, dans toutes
les provinces de son
royaume, qui rassemble-
ront toutes les belles
jeunes filles vierges à
Chouchane la capitale,
dans le harem, sous
l'égide de Hégai, eu-
nuque du roi, gardien des
femmes ; et qu'on leur
donne des cosmétiques.
4. Et la jeune fille qui
trouvera faveur aux yeux

(א) אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בָּשׁוּב
חֵמַת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ זָכַר
אֶת וַשְׁתִּי וְאֵת אֲשֶׁר עָשָׂתָה
וְאֵת אֲשֶׁר נִגְזַר עָלֶיהָ:
(ב) וַיֹּאמְרוּ נְעָרֵי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁרָתָיו יִבְקְשׁוּ לַמֶּלֶךְ נְעָרוֹת
בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מְרֻאָה:
(ג) וַיִּפְקַד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל
מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת
כָּל נְעָרָה בְּתוּלָה טוֹבָה
מְרֻאָה אֶל שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל
בֵּית הַנְּשִׂים אֶל יַד הַגָּאֵ
סָרִים הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנְּשִׂים
וְנָתַן תְּמָרוֹקִיָּהֶן: (ד) וְהַנְּעָרָה
אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינָי הַמֶּלֶךְ

du roi deviendra reine à la place de Vachti. ». La chose fut bonne aux yeux du roi et il agit ainsi. 5. Il y avait un homme juif à Chouchane la capitale, du nom de Mordekhaï, fils de Yaïr, fils de Chimî, fils de Kich, de la tribu de Binyamine, 6. qui avait été exilé de Yérouchalayim en même temps que les captifs emmenés avec Yékhonya, le roi de Yéhou-da, que Névoukhadnét-sar, roi de Babel, avait envoyé en exil. 7. Il avait élevé Hadassa qui est Esther, la fille de son oncle, car elle n'avait ni père ni mère ; la jeune fille était belle et de bonne apparence, et à la mort de son père et sa mère, Mordé-khaï l'a prise pour fille. 8. Ce fut, lorsque furent entendus la parole du roi et son décret, de nombreuses jeunes filles furent rassemblées à Chouchane la capitale, sous l'égide de Hégai. Et Esther fut également prise au palais, sous l'égide de Hégai, le gardien des femmes. 9. La jeune fille trouva grâce à

תְּמַלֵּךְ תַּחַת וְשָׂתִי וַיִּיטֵב
הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן:
(ס) (ה) *אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן
הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מֶרְדֳּכַי בֶּן יָאִיר
בֶּן שִׁמְעִי בֶּן קִישׁ אִישׁ יְמִינִי:
(ו) אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם
הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָהּ עִם
יְכָנְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר
הִגְלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל:
(ז) וַיְהִי אִמּוֹן אֶת הַדָּפָסָה הַיָּא
אֶסְתֵּר בֵּת דָּדוֹ כִּי אִין לָהּ
אָב וְאִם וְהִנְעֶרְהָ יִפֹּת תֵּאֲרָה
וְטוֹבַת מְרֵאָה וּבְמוֹת אָבִיהָ
וְאִמָּהּ לְקַחְהָ מֶרְדֳּכַי לֹא לְבַת:
(ח) וַיְהִי כִּתְשֻׁמֶע דְּבַר הַמֶּלֶךְ
וְדַתּוֹ וּבְהַקְבִּץ נְעוּרוֹת רַבּוֹת
אֶל שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל יַד הַגִּי
וּתְלַקַּח אֶסְתֵּר אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ
אֶל יַד הַגִּי שֹׁמֵר הַנְּשִׂימִם:
(ט) וַתִּיטֵב הִנְעֶרְהָ בְּעֵינֶיהָ
וַתִּשָּׂא חֶסֶד לְפָנֶיהָ וַיְבַהֵל אֶת
תְּמַרוּקֶיהָ וְאֶת מְנוֹתֶיהָ לְתַת

*Ce verset est récité à haute voix par l'assemblée pendant la lecture de Méguila.

ses yeux et elle obtint sa bonté, et il se dépêcha de lui fournir ses cosmétiques, ses repas et les sept servantes devant lui être accordées par le palais ; il la transféra, avec ses servantes, dans les meilleures parties du harem. 10. Esther ne divulguait pas son peuple et son origine, car Mordekhaï lui avait ordonné de ne pas le divulguer. 11. Et chaque jour, Mordekhaï allait devant la cour du harem afin de voir comment allait Esther et ce qu'on lui faisait. 12. Quand arrivait le tour d'une des jeunes filles de se présenter auprès du roi A'hachvéroch, à l'issue des douze mois de soins prescrits aux femmes, une fois achevée la période de leurs soins de beauté, six mois dans l'huile de myrrhe puis six mois dans les parfums et les cosmétiques des femmes 13. Avec cela, la jeune fille venait devant le roi, on lui accordait tout ce qu'elle demandait pour l'accompagner du harem au palais. 14. Le soir, elle se rendait [chez le roi] et le

לָהּ וְאֵת שִׁבְעַת הַנְּעוּרוֹת
הָרְאיוֹת לָתֵת לָהּ מִבֵּית
הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֶה וְאֵת נְעוּרוֹתֶיהָ
לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים: (י) לֹא
הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת עַמּוּהָ וְאֵת
מוֹלְדוֹתָהּ כִּי מְרַדְּכֵי צִוָּה
עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא תִגִּיד:
(יא) וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מְרַדְּכֵי
מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי חֹצֵר בֵּית
הַנָּשִׁים לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם
אֶסְתֵּר וּמָה יַעֲשֶׂה בָּהּ:
ויבֹ וּבְהִגִּיעַ תֵּרַם נְעִירָה וְנִעְרָה
לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוֹשׁ
מִקֵּץ הַיּוֹת לָהּ כְּדַת הַנָּשִׁים
שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ כִּי בֵּן
יִמְלֹאוּ יָמֵי מְרוֹקִיָּהן שְׁשָׁה
חֳדָשִׁים בְּשִׁמּוֹן הַפֹּר וְשְׁשָׁה
חֳדָשִׁים בְּבִשְׂמִים וּבְתַמְרוֹקֵי
הַנָּשִׁים: (יג) וּבָזָה הַנְּעִירָה
בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל אֲשֶׁר
תֹּאמַר יִנְתֵּן לָהּ לָבוֹא עִמָּהּ
מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד בֵּית הַמֶּלֶךְ:
(יד) בְּעֶרְבַּי הִיא בָּאָה וּבְבֹקֶר

matin, elle revenait dans le second harem, placé sous la responsabilité de Châchgaz, l'eunuque du roi, gardien des concubines ; elle ne retournait plus chez le roi sauf si le roi le désirait, elle serait appelée nominativement. 15. Quand arriva le tour d'Esther fille d'Avi'hail, l'oncle de Mordékhai, qui l'avait prise pour fille, de venir devant le roi, elle ne demanda rien d'autre que ce que lui avait conseillé Heigai, l'eunuque du roi, gardien des femmes ; car Esther trouvait grâce aux yeux de tous ceux qui la voyaient. 16. Esther fut prise chez le roi A'hachvéroch, en son palais, pendant le dixième mois, qui est celui de Tévet, à la septième année de son règne. 17. Le roi aima Esther plus que toutes les autres femmes ; elle acquit sa faveur et sa grâce plus que toutes les autres jeunes filles et il plaça la couronne royale sur sa tête à la place de Vachtî. 18. Et le roi fit un grand festin pour tous ses ministres et ses serviteurs, le festin d'Esther, et réduisit

היא שְׁבָה אֶל בֵּית הַנָּשִׁים
שְׁנֵי אֶל יַד שְׁעָשְׂגוֹ סָרִים
הַמֶּלֶךְ שֶׁמֶר הַפִּילֹגְשִׁים לֹא
תָבוֹא עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי אִם
חֲפִיץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָהּ
בְּשֵׁם: (טו) וּבְהִגִּיעַ תֵּר אֶסְתֵּר
בֵּת אַבְיִחַיִל דִּד מֶרְדֵּכַי אֲשֶׁר
לָקַח לֹו לְבַת לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ
לֹא בִקְשָׁה דְבָר כִּי אִם אֶת
אֲשֶׁר יֹאמֵר הִגִּי סָרִים הַמֶּלֶךְ
שֶׁמֶר הַנָּשִׁים וַתְּהִי אֶסְתֵּר
נִשְׂאֵת חֵן בְּעֵינָי כָּל רְאִיָּה:
(טז) וַתִּלְקַח אֶסְתֵּר אֶל הַמֶּלֶךְ
אֶחָשְׁוֹרֹשׁ אֶל בֵּית מַלְכוּתוֹ
בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי הוּא חֹדֶשׁ
מִטֵּב בַּשָּׁנָה שֶׁבַע לְמַלְכוּתוֹ:
(יז) וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר
מִכָּל הַנָּשִׁים וַתִּשָּׂא חֵן וְחֶסֶד
לְפָנָיו מִכָּל הַבָּתוּלוֹת וַיִּשֶׂם
כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ
וַיְמַלִּכָהּ תַּחַת וְשִׁתִּי:
(יח) וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גָדוֹל
לְכָל שָׂרָיו וְעַבְדָּיו אֶת מִשְׁתֵּה

les impôts pour toutes les provinces et fit des présents dignes de la largesse royale. 19. Lorsque les jeunes filles furent réunies une seconde fois, Mordekhaï siégeait à la porte du roi. 20. Esther ne divulguait pas ni son peuple ni son origine, comme Mordekhaï le lui avait demandé. Esther suivait les instructions de Mordekhaï exactement comme si elle était sous sa tutelle. 21. En ces jours, alors que Mordekhaï siégeait à la porte du roi, Bigtan et Terech, deux des eunuques du roi, parmi les gardes du seuil, s'emportèrent et ils envisagèrent d'attenter à la vie du roi A'hachvéroch. 22. L'affaire fut connue de Mordekhaï et il en informa la reine Esther. Esther le fit savoir au roi, au nom de Mordekhaï. 23. On mena une enquête qui confirma la véracité ; les deux furent pendus sur une potence et ceci fut inscrit dans le livre des chroniques, devant le roi.

אֶסְתֵּר וְהַנָּחָה לְמַדִּינֹת עָשָׂה
וַיִּתֵּן מִשָּׂאת כִּיָּד הַמֶּלֶךְ:
(יט) וּבְהַקְבִּץ בְּתוּלוֹת שְׁנֵי
וּמְרַדְּכֵי יֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ:
(כ) אִין אֶסְתֵּר מוֹלְדָתָהּ
וְאֵת עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ
מְרַדְּכֵי וְאֵת מֵאֲמֵר מְרַדְּכֵי
אֶסְתֵּר עָשָׂה כַּאֲשֶׁר הִיָּתָה
בְּאֲמִנָּה אֵתוֹ: (ם) (כא) בְּיָמִים
הָהֵם וּמְרַדְּכֵי יֹשֵׁב בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ קִצֵּף בְּגָתוֹ וְתָרַשׁ שְׁנֵי
סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֵרֵי הַפֶּתַח
וַיִּבְקְשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ
אֲחִישׁוּרֶשׁ: (כב) וַיִּוָּדַע הַדָּבָר
לְמְרַדְּכֵי וַיִּגִּד לְאֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָּה
וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם
מְרַדְּכֵי: (כג) וַיִּבְקֶשׁ הַדָּבָר
וַיִּמָּצֵא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל עֵץ
וַיִּפְתַּח בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ: (ם)

CHAPITRE 3

Après ces événements, le roi A'hachvéroch promut Haman, fils de Hamdata, l'Agaguite et l'éleva, et plaça son siège au-dessus de tous les ministres qui étaient avec lui. 2. Tous les serviteurs du roi, à la porte du roi, s'inclinaient et se prosternaient devant Haman, car c'est ce que le roi avait ordonné à son propos, mais Mordékhaï ne s'inclinait pas et ne se prosternait pas. 3. Les serviteurs du roi, à la porte du roi, demandèrent à Mordékhaï : « Pourquoi transgresses-tu l'injonction du roi ? » 4. Bien qu'ils le lui disaient jour après jour, il ne les écoutait pas. Ils en informèrent Haman, afin de voir si les mots de Mordékhaï perdureraient, car il leur avait dit qu'il était Juif. 5. Quand Haman vit que Mordékhaï ne s'inclinait pas et ne se prosternait pas devant lui, Haman s'emplit de colère. 6. Il était indigne à ses yeux de tuer uniquement

(א) אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גָּדַל
הַמֶּלֶךְ אֶחָשֶׁרוּשׁ אֶת הַמֶּן בֶּן
הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי וַיִּנְשְׂאֵהוּ
וַיֵּשֶׁם אֶת כְּסֹאוֹ מֵעַל כָּל
הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אֵתוֹ: (ב) וְכָל
עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ בָּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
לְהֶמֶן כִּי בֶן צְוָה לוֹ הַמֶּלֶךְ
וּמִרְדֵּכַי לֹא יִכְרַע וְלֹא
יִשְׁתַּחֲוֶה: (ג) וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ
לְמִרְדֵּכַי מִדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר
אֶת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ: (ד) וַיְהִי
(באמרם) כְּאֹמְרָם אֵלָיו יוֹם יוֹם
וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיִּגִּידוּ
לְהֶמֶן לְרֹאוֹת תִּיעַמְדוּ דְבָרֵי
מִרְדֵּכַי כִּי הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר
הוּא יְהוּדִי: (ה) וַיִּרָא הַמֶּן כִּי
אִין מִרְדֵּכַי פִּרְעַ וּמִשְׁתַּחֲוֶה
לוֹ וַיִּמְלֵא הַמֶּן חֲמָה: (ו) וַיִּבֶן

Mordékhai, car on l'avait informé de la nation de Mordékhai; Haman désira exterminer tous les Juifs, peuple de Mordékhai, dans tout le royaume de A'hachvéroch. 7. Pendant le premier mois, qui est celui de Nissan, pendant la douzième année du règne de A'hachvéroch, un Pour, c'est-à-dire un tirage au sort, fut fait devant Haman, d'un jour à l'autre et d'un mois à l'autre, qui désigna le douzième mois, celui d'Adar. 8. Haman dit au roi A'hachvéroch : il existe une nation dispersée et divisée parmi les autres nations, à travers les provinces de ton royaume, dont les lois diffèrent de celles des autres peuples et qui n'obéit pas aux instructions du roi, il n'est pas dans l'intérêt du roi de les garder. 9. Si le roi en est satisfait, qu'un décret soit émis pour les détruire et je paierai dix milles talents d'argent aux préposés afin qu'ils les déposent dans les trésors du roi. » 10. Le roi ôta son sceau de sa main et le donna à Haman, fils de Hamdata, l'Agaguite,

בְּעֵינָיו לְשַׁלַּח יָד בְּמֹרְדֵכָי
לְבַדּוֹ כִּי הִגִּידוּ לוֹ אֵת עַם
מֹרְדֵכָי וַיִּבְקֹשׁ הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד
אֵת כָּל הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל
מְלָכוֹת אַחַשְׁוֵרוֹשׁ עִם מֹרְדֵכָי:
(ו) בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא הַחֹדֶשׁ
נִסָּן בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה
לְמֶלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ הַפִּיל פּוֹר
הוּא הַגּוֹרֵל לְפָנָי הַמֶּלֶךְ מִיּוֹם
לְיוֹם וּמִחֹדֶשׁ לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם
עָשָׂר הוּא הַחֹדֶשׁ אָדָר: (ז)
(ח) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְמֶלֶךְ
אַחַשְׁוֵרוֹשׁ יִשְׁנֹו עִם אֶחָד
מִפְּזָר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים
בְּכָל מְדִינֹת מְלָכוֹתָךְ
וְדַתִּיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל עַם וְאֵת
דַּתִּי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים
וְלְמֶלֶךְ אֵין שׂוּהָ לְהַנִּיחָם:
(ט) אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכְתֹּב
לְאַבְדָם וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֶּסֶף
כֶּסֶף אֲשֶׁקוּל עַל יְדֵי עֹשֵׂי
הַמֶּלֶךְ לְהַבִּיא אֶל גְּבוּי
הַמֶּלֶךְ: (י) וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֵת

persécuteur des Juifs. 11. Le roi dit à Haman : « L'argent t'est donné pour que tu le gardes et la nation est à toi, pour en faire ce que bon te semble. » 12. Il convoqua les scribes du roi le treizième jour du premier mois, et tout ce que Haman commandait aux satrapes du roi, aux gouverneurs de chaque province, aux nobles de toutes les nations, fut consigné par écrit, pour chaque province selon son écriture et pour chaque nation selon sa langue, au nom du roi A'hachvéroch et scellé du sceau royal. 13. Des lettres furent envoyées, par l'intermédiaire de courriers dans toutes les provinces du roi, afin d'exterminer, d'assassiner et de détruire tous les Juifs, jeunes et vieux, enfants et femmes, en une seule journée, le treizième jour du douzième mois, qui est celui d'Adar et de les dépouiller de leur butin. 14. La teneur de cet édit devait être érigés en loi, dans chaque province, dévoilé pour toutes les nations, afin que celles-ci soient prêtes

מִבְּעֵתוֹ יַמְעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהֶמֶן
בֶּן הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי צָרַר
הַיְהוּדִים: (יא) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְהֶמֶן הַכֹּסֶף נָתוּן לְךָ וְהָעַם
לְעִשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ:
(יב) וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ
בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשָׁלוּשָׁה
עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב כָּכָל
אֲשֶׁר צִוָּה הֶמֶן אֵל
אֲחֵשְׁדֶּרְפָּנִי הַמֶּלֶךְ וְאֵל
הַפְּחוֹת אֲשֶׁר עַל מְדִינָה
וּמְדִינָה וְאֵל שָׂרֵי עַם וְעַם
מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם
וְעַם כְּלָשׁוֹנוֹ בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
אֲחֵשְׁדֶּרֶשׁ נִכְתָּב וְנַחֲתָם
כְּמַבְעֵת הַמֶּלֶךְ: (יג) וַנְּשַׁלַּח
סִפְרִים בְּיַד הָרָצִים אֵל כָּל
מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ לְהִשְׁמִיד
לְהַרְגֹּ וּלְאַבֵּד אֶת כָּל
הַיְהוּדִים מִנְעַר וְעַד זָמַן טַף
וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בְּשָׁלוּשָׁה
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא
חֹדֶשׁ אָדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז:

pour cette date. 15. Les courriers furent hâtés par l'ordre du roi et l'édit fut proclamé à Chouchane, la capitale, et le roi et Haman s'assirent pour boire alors que la ville de Chouchane était désesparée.

ויד) פֶּתֶשׁוּן הַכְּתָב לְהַנְתִּין דָּת
בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל
הָעַמִּים לְהִיּוֹת עֲתִידִים לְיוֹם
הַזֶּה: (טו) הָרָצִים יֵצְאוּ
דְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהִדָּת
נִתְּנָה בְּשׁוֹשׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ
וְהַמֶּן יָשְׁבוּ לְשִׁתּוֹת וְהָעִיר
שׁוֹשׁן נְבוֹכָה: (טז)

CHAPITRE 4

Et Mordékhai sut tout ce qui s'était fait, et Mordékhai déchira ses vêtements et revêtit un sac et des cendres et sortit dans la ville, gémissant à voix haute et amèrement. 2. Il parvint jusqu'à la porte du roi, car il est incorrect de franchir la porte du roi en étant vêtu d'un sac. 3. Dans chaque province, là où parvenaient l'édit du roi et sa loi, il y avait un deuil profond parmi les Juifs, des jeûnes, des cris et des lamentations, des sacs et des cendres furent réparés parmi les masses. 4.

וא) וּמְרַדְּכֵי יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר
נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מְרַדְּכֵי אֶת
בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שֵׁק וְאַפָּר וַיֵּצֵא
בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק וְעָקָה
גְּדֻלָּה וּמְרָה: (ב) וַיָּבֹאוּ עַד
לְפָנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ כִּי אִין
לְבֹאוֹ אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ
שֵׁק: (ג) וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה
מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ
מִגִּיעַ אֲבָל גְּדוֹל לְיְהוּדִים
וְצוּם וּבְכֵי וּמִסְפַּד שֵׁק וְאַפָּר

Les servantes et les eunuques d'Esther lui racontèrent ce qui se passait ; la reine en fut terrifiée, elle envoya des vêtements desquels Mordékhai pourrait se vêtir, mais il ne les accepta pas. 5. Esther convoqua Hatak, l'un des eunuques du roi, qu'il avait affecté à son service, et lui ordonna de se rendre auprès de Mordékhai afin de découvrir la signification de tout cela, ce dont il s'agissait. 6. Hatak sortit vers Mordékhai, sur la place de la ville qui se trouvait face à la porte du roi. 7. Mordékhai lui fit part de tout ce qui lui était arrivé, de la somme d'argent que Haman avait promis de verser aux trésors royaux, en échange du droit d'exterminer les Juifs. 8. Il lui donna un exemplaire de l'édit qui avait été promulgué à Chouchane, appelant à leur extermination, afin de le montrer à Esther et de lui dire ce qu'il en était, de lui ordonner qu'elle se rende auprès du roi et qu'elle le supplie, qu'elle intercède devant lui en faveur de son peuple. 9. Hatak revient

יַצַע לְרַבִּים: (ד) (ותבואינה)
וּתְבוֹאֵנָה נְעֻרוֹת אֶסְתֵּר
וּמְרִימָה וַיְגִידוּ לָהּ וּתְתַחֲלַח
הַמְּלָכָה מְאֹד וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים
לְהַלְבִּישׁ אֶת מֶרְדֳּכָי וְלֶהָסִיר
שָׁקוֹ מֵעָלָיו וְלֹא קָבַל:
(ה) וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לְהַתָּךְ
מִסְרִיסי הַמְּלָךְ אֲשֶׁר הָעֶמִיד
לְפָנֶיהָ וַתִּצְוֶהוּ עַל מֶרְדֳּכָי
לְדַעַת מַה זֶה וְעַל מַה זֶה:
(ו) וַיֵּצֵא הַתָּךְ אֶל מֶרְדֳּכָי אֶל
רְחוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לְפָנֵי שַׁעַר
הַמְּלָךְ: (ז) וַיְגִיד לוֹ מֶרְדֳּכָי אֶת
כָּל אֲשֶׁר קָרָהוּ וְאֵת פְּרִשְׁת
הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הָמֵן לְשָׂקוֹל
עַל גְּנָזֵי הַמְּלָךְ (בִּיהוּדִים)
בִּיהוּדִים לְאַבְדָם: (ח) וְאֵת
פַּתְשָׁנָן בְּתַב הַדָּת אֲשֶׁר נָתַן
בְּשׁוֹשָׁן לְהַשְׁמִידָם נָתַן לוֹ
לְהִרְאוֹת אֶת אֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד
לָהּ וּלְצַוּוֹת עָלֶיהָ לְבוֹא אֶל
הַמְּלָךְ לְהִתְחַנֵּן לוֹ וּלְבַקֵּשׁ
מִלְּפָנָיו עַל עַמּוּהָ: (ט) וַיָּבֹא

et répéta les mots de Mordékhai à Esther. 10. Esther demanda à Hatakh de transmettre ceci à Mordékhai : 11. « Tous les serviteurs du roi et le peuple des provinces du roi savent que tout homme ou toute femme qui se rend auprès du roi et pénètre dans la cour intérieure sans avoir été convoqué ne peut recevoir qu'un seul verdict, la mort ; seule la personne à laquelle le roi tend son sceptre d'or vivra, or cela fait maintenant trente jours que je n'ai pas été appelée chez le roi. » 12. Les propos d'Esther furent rapportés à Mordékhai. 13. Mordékhai répondit ceci à Esther : « Ne pense pas que tu échapperas au sort de tous les Juifs en te trouvant dans le palais royal. 14. Car si tu restes silencieuse à ce moment, le soulagement et le salut parviendront aux Juifs d'une autre source, et toi et la maison de ton père, vous serez perdus ; et qui sait si ce n'est pas précisément pour cet instant que tu es parvenue à la royauté ? » 15. Esther demanda de transmettre à

הַתֵּן וַיִּגֵּד לְאַסְתֵּר אֶת דְּבָרֵי
מֶרְדֳּכָי: (י) וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר
לְהִתֵּן וּתְצַוֶּהוּ אֶל מֶרְדֳּכָי:
(יא) כֹּל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם
מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים אֲשֶׁר
כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבוֹא
אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל הַחֲצַר
הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא
אַחַת דָּתוֹ לְהַמִּית לְבַד
מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת
שֵׁרְבִיט הַזֶּהָב וְחָיָה וְאֲנִי לֹא
נִקְרָאתִי לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ זֶה
שְׁלוֹשִׁים יוֹם: (יב) וַיִּגִּידוּ
לְמֶרְדֳּכָי אֶת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר:
(יג) וַיֹּאמֶר מֶרְדֳּכָי לְהָשִׁיב אֶל
אֶסְתֵּר אֶל תִּדְמוּ בְנִפְשֵׁךְ
לְהַמְלִיט בֵּית הַמֶּלֶךְ מִכָּל
הַיְּהוּדִים: (יד) כִּי אִם תִּחְרַשׁ
תַּחְרִישִׁי בְּעַת הַזֹּאת רוּחַ
וְהִצְלָה יַעֲמֹד לַיְּהוּדִים
מִמָּקוֹם אַחֵר וְאֵת וּבֵית אָבִיךָ
תֵּאבְדוּ וּמִי יוֹדֵעַ אִם לְעַת
כִּזֹּאת הִנְעֵת לְמַלְכוּת:

Mordékhaï : 16. « Va rassembler tous les juifs présents à Chouchane et jeûnez pour moi ; ne mangez pas et ne buvez pas pendant trois journées, jour et nuit ; mes servantes et moi-même nous jeûnerons de la même façon, et puis je me rendrai près du roi, en transgressant à la loi et si je dois périr, je périrai. »
17. Mordékhaï se retira et il fit tout ce qu'Esther lui avait demandé.

(טו) וְתֹאמַר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב
אֶל מְרֹדֶכַי: (טז) לֵךְ כְּנוֹם אֶת
כָּל הַיְהוּדִים הַנִּמְצְאִים
בְּשׁוֹשָׁן וְצוּמוּ עָלַי וְאֵל
תֹּאכְלוּ וְאֵל תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים לַיְלָה וַיּוֹם גַּם אֲנִי
וְנַעֲרֹתַי אֲצוּם כֵּן וּבִכֵּן אָבוֹא
אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא בְדַת
וְכֹאֲשֶׁר אֲבִדְתִּי אֲבִדְתִּי:
(יז) וַיַּעֲבֹר מְרֹדֶכַי וַיַּעַשׂ כְּכֹל
אֲשֶׁר צִוְתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר:

CHAPITRE 5

Au troisième jour, Esther mit ses vêtements royaux et se tint dans la cour intérieure du palais, face à ce palais. Le roi siégeait sur son trône royal, dans le palais, face à son entrée.
2. Quand le roi vit la reine Esther debout dans la

(א) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלֻכוֹת
וַתַּעֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ
הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ
וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא
מַלְכוּתוֹ בְּבַיִת הַמְּלָכוֹת נֹכַח

cour, elle trouva grâce à ses yeux, le roi tendit à Esther le sceptre d'or qu'il avait à la main, et Esther s'en approcha et toucha l'extrémité du sceptre. 3. Le roi lui dit : « Qu'y a-t-il, reine Esther ? Quelle est ta requête ? Même s'il s'agit de la moitié du royaume, elle te sera accordée. » 4. Esther dit : « Si cela satisfait le roi, que le roi et Haman viennent, aujourd'hui, à la fête que j'ai préparée pour lui. » 5. Le roi déclara : « Dites à Haman qu'il se dépêche d'accéder à la demande d'Esther » ; et le roi et Haman vinrent au festin que Esther avait préparé. 6., Le roi dit à Esther lors de ce festin de vin : « Quelle est ta demande ? Elle te sera accordée. Quelle est ta requête ? Même s'il s'agit de la moitié du royaume, ce sera fait. » 7. Esther répondit et déclara : « Voici ma demande et ma requête. 8. Si j'ai trouvé grâce aux yeux du roi, s'il est agréable au roi de sa-

פֶּתַח הַפֶּתִיחַ: (ב) וַיְהִי כִּרְאוֹת
הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
עֹמֶדֶת בְּחֶצֶר נְשֵׂאָה הֵן
בְּעֵינָיו וַיּוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר
אֶת שַׁרְבִיט הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגְע בְּרֹאשׁ
הַשַּׁרְבִיט: (ג) וַיֹּאמֶר לָהּ
הַמֶּלֶךְ מַה לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וּמָה בְּקִשְׁתֶּךָ עַד חֲצִי
הַמַּלְכוּת וַיִּנָּתֶן לָּהּ:
(ד) וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם עַל
הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן
הַיּוֹם אֵל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי לוֹ: (ה) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
מִהְרֵוֹ אֶת הָמֶן לַעֲשׂוֹת אֶת
דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן
אֵל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה
אֶסְתֵּר: (ו) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מָה
שְׂאֵלְתֶךָ וַיִּנָּתֶן לָּהּ וּמָה
בְּקִשְׁתֶּךָ עַד חֲצִי הַמַּלְכוּת
וַתַּעֲשֶׂ: (ז) וַתַּעַן אֶסְתֵּר
וַתֹּאמֶר שְׂאֵלְתִי וּבְקִשְׁתִּי:

tisfaire ma demande et d'accéder à ma requête, que le roi et Haman viennent au festin que je préparerai pour eux. Et, demain, j'accomplirai la demande du roi.» 9. Haman s'en alla ce jour-là content et heureux, puis, quand Haman vit Mordékhaï à la porte du roi, et que celui-ci ne se dressa pas, ne bougea pas devant lui, Haman s'emplit de colère contre Mordékhaï. 10. Haman parvint à se contenir, rentra chez lui et fit appeler ses amis et son épouse Zérech. 11. Haman leur fit part de sa glorieuse puissance et de ses nombreux fils, de tout ce que le roi avait fait pour l'élever et le placer au dessus des ministres et des serviteurs du roi. 12. Puis, Haman dit : « En outre, avec le roi, la reine Esther n'a invité que moi à la fête qu'elle a préparée. Demain également, je suis convié à son festin avec le roi. 13. Mais tout cela est sans valeur pour moi tant que je vois Mor-

(ח) אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: (ט) ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע מפניו וימלא המן על מרדכי חמה: (י) ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהבו ואת זרש אשתו: (יא) ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך: (יב) ויאמר המן אף לא הביאה אסתה המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה בי אם אותי וגם למחר אני קרוא

dékhaï le Juif siégeant à la porte du roi.» 14. Zérech, son épouse et tous ses amis lui dirent : « Que l'on érige une potence de cinquante coudées de haut et, demain matin, tu diras au roi qu'il y fasse pendre Mordékhaï et tu ira joyeusement participer au festin avec le roi. » Haman fut satisfait de cette idée et il fit ériger cette potence.

לָהָ עִם תְּמֻלָּהּ: וַיִּגַּו וְכָל זֶה
אֵינָנוּ שׂוּהָ לִי בְּכָל עֵת אֲשֶׁר
אָנִי רֹאֶה אֶת מְרֹדֶכִי הַיְהוּדִי
יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמְּלָכָה:
(יד) וַתֹּאמֶר לוֹ זָרֵשׁ אֶשְׁתּוֹ
וְכָל אֲהָבָיו יַעֲשׂוּ עֵץ גְּבוּהָ
חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבִבְקָר אָמַר
לְמֻלָּהּ וַיִּתְּלוּ אֶת מְרֹדֶכִי עָלָיו
וּבֹא עִם הַמְּלָכָה אֶל הַמְּשֻׁתָּה
שְׂמִיחַ וַיִּיטֵב הַדָּבָר לְפָנָי הַמֶּן
וַיַּעַשׂ הָעֵץ: (טו)

CHAPITRE 6

Cette ^{nuit-}là, le
sommeil du roi fut troublé. Il ordonna d'apporter le livre des souvenirs, des chroniques, et qu'il soit lu devant le roi. 2. On y trouva écrit que Mordékhaï avait donné l'information relative à Bigtana et Térech, deux des eu-

(טו) *בְּלֵילָהּ הַהוּא נִדְדָה שְׁנַת
הַמְּלָכָה וַיֹּאמֶר לְהָבִיא אֶת
סֵפֶר הַזְּכוֹרָנוֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים
וַיִּהְיוּ נִקְרָאִים לְפָנָי הַמְּלָכָה:
(כו) וַיִּמְצָא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד
מְרֹדֶכִי עַל בְּגַתָּנָא וְתָרֵשׁ

*Ce verset est récité à haute voix par l'assemblée pendant la lecture de Méguila.

nuques du roi parmi les gardiens du seuil, qui tentèrent d'attenter à la vie du roi A'hachvéroch. 3. Le roi demanda : « Quel honneur et quelle dignité ont-ils été accordés à Mordékhaï pour cela ? » Les intendants du roi lui dirent : « Rien n'a été fait pour lui. » 4. Le roi demanda : « Qui est dans la cour ? », et Haman arriva dans la cour extérieure du palais royal, afin de demander au roi de pendre Mordékhaï sur la potence qu'il avait préparée pour lui. 5. Les intendants du roi lui répondirent : « Haman se tient dans la cour. » Le roi dit : « Qu'il entre ! » 6. Haman entra et le roi lui dit : « Que faut-il faire à un homme que le roi veut honorer ? » Haman se dit dans son cœur : « Qui d'autre que moi le roi voudrait-il honorer ? » 7. Haman répondit donc au roi : « A l'homme que le roi veut honorer, 8. on apportera un vêtement royal, que le roi a porté, un cheval que le roi a monté, et la couronne royale sera posée sur sa

שְׁנֵי כָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי
הַפֶּתַח אֲשֶׁר בְּקִשּׁוֹ לְשַׁלַּח יָד
בַּמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוֹשׁ: (ג) וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ מַה נַּעֲשֶׂה יָקָר וְגְדוּלָּה
לְמֹרְדֵכַי עַל זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי
הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו לֹא נַעֲשֶׂה
עִמּוֹ דָּבָר: (ד) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
מִי בַחֲצַר וְהֵמֶן בָּא לְחֲצַר
בֵּית הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה לֵאמֹר
לְמֶלֶךְ לְתִלּוֹת אֶת מֹרְדֵכַי עַל
הָעֵץ אֲשֶׁר הֵכִין לוֹ:
(ה) וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֱלֹהֵי
הַנֵּה הֵמֶן עֹמֵד בַּחֲצַר וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ יָבוֹא: (ו) וַיָּבֹא הֵמֶן
וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה לַּעֲשׂוֹת
בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ
בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הֵמֶן בְּלִבּוֹ לְמִי
יִחָפֵץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר
יֹתֵר מִמֶּנִּי: (ז) וַיֹּאמֶר הֵמֶן
אֵל הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
חָפֵץ בִּיקְרוֹ: (ח) וַיָּבִיאוּ לְבוּשׁ
מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבֹשׁ בּוֹ הַמֶּלֶךְ
וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ

tête. 9. Le vêtement et le cheval seront confiés dans les mains d'un des nobles ministres du roi et on en vêtira l'homme que le roi veut honorer et on le conduira, sur le cheval, dans les places de la ville en proclamant devant lui : "Voici ce qui est fait à l'homme que le roi veut honorer !" » 10. Le roi dit à Haman : « Hâte-toi ! Prends le vêtement et le cheval, comme tu l'as dit, et fais cela pour Mordékhai le Juif qui est assis à la porte du roi ; n'ometts pas le moindre détail de tout ce que tu as suggéré ! » 11. Haman prit le vêtement et le cheval, il habilla Mordékhai et le promena à cheval sur les places de la ville en proclamant devant lui : « Voici ce qui est fait à l'homme que le roi veut honorer ! » 12. Puis, Mordékhai retourna à la porte du roi, alors que Haman se dépêcha de rentrer chez lui, accablé et la tête enveloppée. 13. Haman fit part à son épouse Zérech et à tous ses amis de tout ce qui lui était arrivé ; ses sages et son

וְאֲשֶׁר נָתַן כְּתוּר מַלְכוּת
בְּרֵאשׁוֹ: (ט) וְנָתַן הַלְבוּשׁ
וְהַסּוּם עַל יַד אִישׁ מִיִּשְׂרָי
הַמְּלָכָה הַפְּרִתִּים וְהַלְבִּישׁוּ
אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמְּלָכָה חָפְצָה
בִּיקְרוֹ וְהִרְפִּיבֵהוּ עַל הַסּוּם
בְּרֵחוֹב הָעִיר וְקָרְאוּ לְפָנָיו
כְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר
הַמְּלָכָה חָפְצָה בִּיקְרוֹ: (י) וַיֹּאמֶר
הַמְּלָכָה לְהִמָּן מֵהֵרָ קַח אֶת
הַלְבוּשׁ וְאֶת הַסּוּם כְּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ וַעֲשֶׂה בֵּן לְמֹרְדֵכָי
הַיְהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמְּלָכָה
אֵל תִּפֹּל דָּבָר מִכָּל אֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ: (יא) וַיִּקַּח הִמָּן אֶת
הַלְבוּשׁ וְאֶת הַסּוּם וַיִּלְבַּשׁ אֶת
מֹרְדֵכָי וַיִּרְפִּיבֵהוּ בְּרֵחוֹב
הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו כְּכֹה
יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמְּלָכָה
חָפְצָה בִּיקְרוֹ: (יב) וַיָּשָׁב מֹרְדֵכָי
אֵל שַׁעַר הַמְּלָכָה וְהִמָּן נִדְחַף
אֵל בֵּיתוֹ אֲבֵל וְחַפּוּי רֵאשׁוֹ:
(יג) וַיְסַפֵּר הִמָּן לְזָרָשׁ אֶת־

épouse Zérech lui dirent alors : « Si ce Mordékhaï, devant lequel tu as commencé à connaître la chute, est d'ascendance juive, tu n'auras pas le dessus sur lui, au contraire tu tomberas sûrement devant lui. » 14. Alors qu'ils lui parlaient encore, les eunuques du roi arrivèrent et se dépêchèrent de conduire Haman au festin qu'Esther avait préparé.

וְלִכְל אֶהְבֵּי אֵת כָּל אֲשֶׁר
קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְנִרְשָׁ
אִשְׁתּוֹ אִם מְזֵרַע תִּיהוּדִים
מְרַדְּכִי אֲשֶׁר תַּחֲלוֹת לְנַפֵּל
לְפָנָיו לֹא תוּכַל לוֹ כִּי נַפּוּל
תַּפּוּל לְפָנָיו: (יד) עוֹדִם
מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמְּלָכָה
הִגִּיעוּ וַיִּבְהִלוּ לְהָבִיא אֶת
הַמֶּזֶן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר
עֲשִׂתָה אִסְתֵּר:

CHAPITRE 7

Le roi et Haman vinrent boire avec la reine Esther. 2. Encore une fois, le second jour, le roi dit à Esther durant le festin du vin : « Quelle est ta demande, reine Esther ? Elle te sera accordée. Quelle est ta requête ? Même s'il s'agit de la moitié du royaume, cela sera fait. » 3. La reine Esther répondit et déclara : « Si j'ai trouvé faveur

(א) וַיָּבִיא הַמְּלָכָה וְהַמֶּזֶן לְשִׁתּוֹת
עִם אִסְתֵּר הַמַּלְכָּה: (ב) וַיֹּאמֶר
הַמְּלָכָה לְאִסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי
בְּמִשְׁתֵּה תִינּוּ מַה שְּׂאֵלְתָךְ:
אִסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתַנְתֵּן לִּי
וּמַה בְּקִשְׁתְּךָ עַד חֲצִי
הַמַּלְכוּת וְתַעֲשֵׂ: (ג) וַתַּעַן
אִסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אִם

à tes yeux, ô roi, et si cela satisfait le roi, que ma vie me soit accordée par ma demande et la vie de mon peuple, par ma requête. 4. Car nous avons été vendus, moi et mon peuple afin d'être détruits, exterminés et anéantis ; si du moins nous avons été vendus comme esclaves et comme servantes, je serais restée silencieuse ; mais, en réalité, le persécuteur n'est nullement préoccupé par la perte causée au roi. » 5. Le roi A'hachvéroch parla et dit à la reine Esther : « Qui est-il ? Où est-il, celui qui a eu l'audace d'agir ainsi ? » 6. Esther répliqua : « Un homme qui est un ennemi, Haman l'impie ! » Haman en fut abasourdi, en présence du roi et de la reine. 7. Le roi se dressa, plein de colère, quitta le festin du vin et se rendit dans le jardin du palais ; et Haman se leva pour demander à la reine Esther d'avoir la vie sauve, car il voyait que sa perte était résolue par le roi. 8. Et le roi revenait du jardin du palais dans la pièce où se tenait le festin du vin,

מִצָּאתַי חַן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ
וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנָּתֵן לִי
נַפְשִׁי בְּשִׂאלְתִּי וְעַמִּי
בְּבִקְשָׁתִי: (ד) כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי
וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד
וְאֵלֹנוּ לְעַבְדִּים וְלִשְׁפָחוֹת
נִמְכַרְנוּ הַחַרְשָׁתִּי כִּי אֵין
הַצָּר שׁוּבָה בְּנֹזֵק הַמֶּלֶךְ: (ה)
(ו) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶחָשׁוּרוּשׁ
וַיֹּאמֶר לְאַסְתֵּר הַמֶּלֶכָה מִי
הוּא זֶה וְאִי זֶה הוּא אֲשֶׁר
מָלְאוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן:
(ז) וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צָר
וְאוֹיֵב הָמֵן הָרַע הַזֶּה וְהָמֵן
נִבְעֵת מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶכָה:
(ח) וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ
מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֵל גִּנַּת הַבַּיִת
וְהָמֵן עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ
מֵאַסְתֵּר הַמֶּלֶכָה כִּי רָאָה כִּי
כָלְתָה אֵלָיו הָרַעָה מֵאֵת
הַמֶּלֶךְ: (ט) וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת
הַבַּיִת אֵל בֵּית מִשְׁתֵּה הַיַּיִן
וְהָמֵן נָפַל עַל הַמַּטָּה אֲשֶׁר

et Haman était tombé sur le divan sur lequel se trouvait Esther. Le roi dit : « Tu vas jusqu'à conquérir la reine alors que je me trouve dans le palais ? ». Les mots quittèrent la bouche du roi et la face de Haman blêmit. 9. Et 'Harvona, l'un des eunuques au service du roi, dit : « En outre, la potence que Haman a fait ériger pour Mordékhaï, qui a parlé pour le bien du roi, se dresse dans la maison de Haman, haute de cinquante coudées. » ; le roi dit : « Pendez-le sur elle ! » 10. Et l'on pendit Haman sur la potence qu'il avait préparée pour Mordékhaï, et la colère du roi s'apaisa.

אָסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
הַגַּם לְכַבּוֹשׁ אֶת הַמְּלָכָה עִמִּי
בְּבַיִת הַדְּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ
וּפְנֵי הַמֶּזֶן חָפוּ: (ט) וַיֹּאמֶר
הַרְבוּנָה אֶחָד מִן הַפְּרִיסִים
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה הָעֵץ
אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּזֶן לְמֹרְדֵכַי
אֲשֶׁר דָּבַר טוֹב עַל הַמֶּלֶךְ
עֹמֵד בְּבַיִת הַמֶּזֶן גְּבוּהָ חֲמִשִּׁים
אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהוּ
עָלָיו: (י) וַיִּתְּלוּ אֶת הַמֶּזֶן עַל
הָעֵץ אֲשֶׁר הִכִּין לְמֹרְדֵכַי
וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכְבָה: (י) (ס)

CHAPITRE 8

Ce jour-là, le roi A'hachvéroch donna à Esther la propriété de Haman, persécuteur des Juifs, et Mordékhaï se présenta devant le roi, car Esther lui avait dit qui il était pour elle. 2. Le roi ôta son

(א) בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ
אֶחְשָׁרוּשׁ לְאֶסְתֵּר הַמְּלָכָה
אֶת בַּיִת הַמֶּזֶן צֶרֶר (הַיְהוּדִים)
הַיְהוּדִים וּמֹרְדֵכַי בָּא לְפָנֵי
הַמֶּלֶךְ כִּי הִגִּידָה אֶסְתֵּר מָה

sceau qu'il avait enlevé à Haman et il le donna à Mordékhai ; Esther confia à Mordékhai la charge de la maison de Haman. 3. Esther parla encore une fois au roi, tomba à ses pieds, pleura et l'implora d'annuler le méfait de Haman l'Agaguite, la sentence qu'il avait suscitée contre les Juifs. 4. Le roi tendit à Esther le sceptre d'or et Esther se dressa et se tint debout devant le roi. 5. Elle lui dit : « Si le roi en est satisfait, si ceci trouve faveur devant lui, si cela convient au roi et si je suis plaisante à ses yeux, qu'un ordre soit donné pour que l'on retire les lettres établissant le projet de Haman, fils de Hamdata, l'Agaguite, par lesquelles il commanda la destruction des Juifs, dans toutes les provinces du roi. 6. Car, comment pourrais-je être témoin de la calamité qui frapperait mon peuple ? Et comment pourrais-je être témoin de l'anéantissement de ma nation ? » 7. Le roi A'hachvéroch dit à la reine Esther et à Mordékhai, le Juif : « Voici, j'ai

הוא לָהּ: (ב) וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת
טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הָעֵבִיר מִהֶמֶן
וַיִּתְּנָהּ לְמֹרְדֵכַי וְתַשֵּׁם אֶסְתֵּר
אֶת מֹרְדֵכַי עַל בֵּית הָמָן: (ג)
(ג) וְתוֹסֵף אֶסְתֵּר וַתִּדְבַר לְפָנַי
הַמֶּלֶךְ וְתַפֵּל לְפָנַי רַגְלָיו
וַתִּבֶּךְ וְתַתְּחִנֵּן לוֹ לְהַעֲבִיר
אֶת רְעַת הָמָן הָאֲגָגִי וְאֵת
מַחְשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל
הַיְהוּדִים: (ד) וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ
לְאַסְתֵּר אֵת שֵׁרְבֹט הַזֹּהָב
וַתִּקָּם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֹד לְפָנַי
הַמֶּלֶךְ: (ה) וַתֹּאמֶר אִם עַל
הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם מִצְאָתִי הֵן
לְפָנָיו וְכֹאֶשֶׁר הִדְבַר לְפָנַי
הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו
יִכְתֹּב לְהַשִּׁיב אֶת הַסְּפָרִים
מַחְשַׁבַת הָמָן בֶּן הַמְּדֵתָא
הָאֲגָגִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבְדֹת אֶת
הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת
הַמֶּלֶךְ: (ו) כִּי אֵיכָכָה אוֹכֵל
וְרֵאִיתִי בְּרָעָה אֲשֶׁר יִמָּצֵא
אֶת עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכֵל

donné la propriété de Haman à Esther, et lui-même a été pendu sur une potence pour avoir levé la main contre les Juifs. 8. Quant à vous, écrivez tous les décrets comme bon vous semble concernant les Juifs, au nom du roi et portant le sceau du roi ; car un édit écrit au nom du roi et scellé par le sceau du roi ne peut pas être aboli » 9. Les scribes du roi furent convoqués le troisième mois, qui est celui de Sivan, le vingt-troisième jour de ce mois. pour rédiger tout ce que Mordékhaï avait ordonné pour les Juifs, aux satrapes, aux gouverneurs, aux nobles des provinces, de Hodou jusqu'à Kouch, cent vingt-sept provinces, à chaque province selon son écriture, à chaque nation selon sa langue et aux Juifs selon leur écriture et leur langue. 10. Il le rédigea au nom du roi A'hachvéroch et le scella avec le sceau du roi, et envoya les missives par des courriers rapides à cheval, appartenant au service de l'état et élevés dans les

וְרֵאִיתִי בְּאַבְדָּן מוֹלַדְתִּי: (ט)
(ז) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרֶשׁ
לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמֵרְדֳּכָי
הַיְהוּדִי הִנֵּה בֵּית הַמֶּן נִתְּנִי
לְאַסְתֵּר וְאַתּוֹ תִּלְווּ עַל הָעֵץ
עַל אֲשֶׁר שָׁלַח יָדוֹ (בִּיהוּדִים)
בְּיְהוּדִים: (ח) וְאַתֶּם כְּתֹבוּ עַל
הַיְהוּדִים כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם
בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְהִתְמוּ בְּטַבַּעַת
הַמֶּלֶךְ כִּי כָתַב אֲשֶׁר נִכְתָּב
בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְנִהְיֶה בְּטַבַּעַת
הַמֶּלֶךְ אֵין לְהָשִׁיב: (ט) וַיִּקְרָאוּ
סַפְרֵי הַמֶּלֶךְ בָּעֵת הַהִיא
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֹדֶשׁ
סִיוָן בְּשָׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּו
וַיִּכְתֹּב כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה מֵרְדֳּכָי
אֶל הַיְהוּדִים וְאֶל
הָאַחַשְׁדָּרְפָּנִים וְהַפַּחֹת וְשָׂרֵי
הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר מֵהַדָּו וְעַד
כּוֹשׁ שִׁבְעַת וְעֶשְׂרִים וּמֵאַה
מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה
כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כְּלָשָׁנוֹ וְאֶל
הַיְהוּדִים כְּכַתְּבָם וְכָלשׁוֹנָם:

écuries royales, 11. disant que le roi autorisait les Juifs de chaque ville à se rassembler et à défendre leur vie, en anéantissant, en tuant et en détruisant l'armée de toute nation ou de toute province qui pourrait les attaquer, y compris leurs enfants et leurs femmes, de même qu'en s'appropriant leurs possessions, 12. en une même journée, dans toutes les provinces du roi A'hachvéroch, le treizième jour du douzième mois, celui d'Adar. 13. La teneur de cet édit fut envoyée afin qu'il soit érigé en loi dans chaque province, clairement pour toutes les nations, de sorte que les Juifs soient prêts pour ce jour et puissent se venger de leurs ennemis. 14. Les courriers, chevauchant les mules des écuries du roi, partirent avec rapidité et empressement, propageant l'édit du roi, et la loi fut promulguée à Chouchane, la capitale. 15. Et Mordékhaï sortit de chez le roi, portant un habit royal bleu azur et blanc, avec une grande

וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
אֶחָשׁוּרֶשׁ וַיְהִתֶם בְּמַבְעַת
הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד
הָרָצִים בְּסוּסִים רַכְבֵי הָרָכָשׁ
הָאֶחָשׁוּרָנִים בְּנֵי הָרַמְכִים:
וַיֵּא אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיהוּדִים
אֲשֶׁר בְּכָל עִיר וְעִיר לְהַקְהֵל
וְלַעֲמֹד עַל נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד
וְלַהֲרֹג וְלֹאבֹד אֶת כָּל חַיִּל
עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טָף
וְנָשִׁים וּשְׁלָלָם לְבוּז: וַיְבֹ
אֶחָד בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
אֶחָשׁוּרֶשׁ בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ שָׁנִים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ
אָדָר: וַיִּג פֶּתֶשׁוֹן הַפֶּתַח
לְהַנְתֵּן דַּת בְּכָל מְדִינָה
וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל הָעַמִּים
וְלַהֲיוֹת (הַיְהוּדִים)
(עַתוּדִים) עַתִּידִים לַיּוֹם הַזֶּה
לְהַנָּקָם מֵאִיְבֵיהֶם: וַיְד הָרָצִים
רַכְבֵי הָרָכָשׁ הָאֶחָשׁוּרָנִים
יָצְאוּ מִבְּהַלִּים וּדְחוּפִים בְּדָבָר
הַמֶּלֶךְ וְהִדַּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשָׁן

couronne d'or et un châne de lin fin et de laine pourpre, et la ville Chouchane fut dans la jubilation et la joie 16. Pour les Juifs, ce fut la lumière et la joie, et l'allégresse, et des marques d'honneur. 17. En chaque province, en chaque ville où parvenaient l'édit du roi et sa loi, c'était l'allégresse et la joie pour les Juifs, festin et jour de fête ; et un grand nombre parmi les gens du pays se firent juifs, car la peur des Juifs s'était emparée d'eux.

הַבִּירָה: (ט) (טו) *וּמְרֻדֵי יֵצֵא
מִלְפָּנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלָבוּשׁ מַלְכוּת
תְּכֵלֶת וְחֹר וְעֵטְרֵת זָהָב
גְּדוּלָה וְתִכְרִיף בּוּץ וְאַרְגָּמָן
וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן צְהֵלָה וְשִׂמְחָה:
(טז) לַיהוּדִים הִיְתָה אֹרֶה
וְשִׂמְחָה וְשׁוֹשֵׁן וִיקָר: (יז) וּבְכָל
מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל עִיר
וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ
וְדָתוֹ מִגֵּיעַ שִׂמְחָה וְשׁוֹשֵׁן
לַיהוּדִים מִשְׁתָּה יוֹם טוֹב
וְרַבִּים מֵעַמִּי הָאָרֶץ
מִתִּיְהָדִים כִּי נָפַל פַּחַד
תִּיְהוּדִים עֲלֵיהֶם:

CHAPITRE 9

Au treizième jour
du douzième
mois, qui est celui d'Adar,
quand vint le temps d'ac-
complir l'édit du roi et sa

(א) וּבִשְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא
חֹדֶשׁ אָדָר בְּשָׁלוּשָׁה עָשָׂר יוֹם
בוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר הַמֶּלֶךְ

*Ces versets sont récités à haute voix par l'assemblée pendant la lecture de Méguila.

loi, le jour où les ennemis des Juifs avaient pensé les dominer, la situation fut renversée et ce furent les Juifs qui dominèrent leurs ennemis. 2. Les Juifs se rassemblèrent dans leurs villes, dans toutes les provinces du roi A'hachvéroch, afin d'attaquer ceux qui voulaient leur nuire, et aucun homme ne put se tenir sur leur chemin, car leur crainte s'était emparée de toutes les nations. 3. Tous les ministres des provinces, les satrapes, les gouverneurs, les préposés du roi honoraient les Juifs, car la crainte de Mordékhai s'était abattue sur eux. 4. Car Mordékhai était important dans le palais du roi et sa renommée se répandait dans toutes les provinces, car Mordékhai avait un pouvoir grandissant sans cesse. 5. Les Juifs passèrent leurs ennemis au fil de l'épée, tuant et détruisant, et ils firent à leurs ennemis ce que bon leur semblait. 6. A Chouchane, la capitale, les Juifs tuèrent et détrui-

וּדְתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר
שָׁבְרוּ אֹיְבֵי הַיְהוּדִים לְשָׁלוֹט
בָּהֶם וְנִהְפְּאוּ הוּא אֲשֶׁר
יִשְׁלֹטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה
בְּשָׁנָאֵיהֶם : (ב) נִקְהְלוּ
הַיְהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל
מְדִינֹת הַמְּלָךְ אַחֲשֹׁרוֹשׁ
לְשַׁלַּח יָד בַּמְּבַקְשֵׁי רַעְתָם
וְאִישׁ לֹא עָמַד לִפְנֵיהֶם כִּי
נָפַל פַּחַדָם עַל כָּל הָעַמִּים:
(ג) וְכָל שָׂרֵי הַמְּדִינֹת
וְהָאֲחַשְׁדָּרְפָנִים וְהַפְּחוֹת וְעֹשֵׂי
הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ
מִנְשָׂאִים אֶת הַיְהוּדִים כִּי
נָפַל פַּחַד מְרַדְּכֵי עֲלֵיהֶם:
(ד) כִּי גָדוֹל מְרַדְּכֵי בְּבֵית
הַמְּלָךְ וְשִׁמְעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל
הַמְּדִינֹת כִּי הָאִישׁ מְרַדְּכֵי
הוֹלֵךְ וְגָדוֹל : (ה) וַיִּכּוּ הַיְהוּדִים
בְּכָל אֹיְבֵיהֶם מִכַּת הָרֶב
וְהָרַג וְאַבְדָן וַיַּעֲשׂוּ בְּשָׁנָאֵיהֶם
כַּרְצוֹנָם : (ו) וּבְשׁוֹשָׁן הַבִּירָה
הָרָגוּ הַיְהוּדִים וְאַבְדוּ חֲמִשׁ

sirent cinq cents personnes, 7. et ils tuèrent Parchandata et Dalfon et Aspata 8. et Porata et Adalya et Aridata 9. et Parmachta et Arissai et Aridaï et Vaïzata, 10. les dix fils de Haman, fils de Hamdata, persécuteur des Juifs, mais ils ne prirent rien du butin. 11. Ce jour-là, le nombre de personnes tuées à Chouchane, la capitale, fut apporté devant le roi. 12. Et le roi dit à la reine Esther : « A Chouchane, la capitale, les Juifs ont tué et détruit cinq cents hommes et les dix fils de Haman ; que n'auront-ils pas fait dans les autres provinces du roi ? Quelle est ta demande ? Elle te sera accordée. As-tu une autre requête ? Elle sera exaucée. » 13. Esther répondit : « Si le roi en est satisfait, que les Juifs de Chouchane soient autorisés à faire demain ce qui était légal aujourd'hui et que les dix fils de Haman soient pendus sur la potence. » 14. Le roi ordonna qu'il en soit ainsi, la loi

מאות איש : (ד) (ז) ואת
פרשנדתא (ד) ואת דלפון (ד)
ואת אספתא : (ה) (ח) ואת
פורתא (ד) ואת אדליא (ד)
ואת ארידתא : (ד) (ט) ואת
פרמשתא (ד) ואת ארימי (ד)
ואת ארדי (ד) ואת ויזתא : (ד)
(ו) עשרת בני המן בן
המדתא צרר היהודים הרגו
ובבזזה לא שלחו את ידם :
(יא) ביום ההוא בא מספר
ההרוגים בשושן הבירה
לפני המלך : (יב) ויאמר המלך
לאסתר המלכה בשושן
הבירה הרגו היהודים ואבד
חמש מאות איש ואת עשרת
בני המן בשאר מדינות
המלך מה עשו ומה שאלתך
וינתן לך ומה בקשתך עוד
ותעש : (יג) ותאמר אסתר אם
על המלך טוב ינתן גם מחר
ליהודים אשר בשושן
לעשות בדת היום ואת

fut proclamée à Chouchane et les dix fils de Haman furent pendus. 15. Ainsi, les Juifs de Chouchane se rassemblèrent encore, au quatorzième jour du mois d'Adar et ils tuèrent trois cents hommes à Chouchane, mais ils ne prirent rien du butin. 16. Tous les autres Juifs, dans les différentes provinces du roi, se rassemblèrent et sauvèrent leur vie en se libérant de leurs ennemis, et ils tuèrent soixante-quinze mille de ceux qui les haïssaient, mais ils ne prirent rien du butin. 17. le treizième jour du mois d'Adar, ils se reposèrent le quatorzième jour, en firent un jour de festin et de réjouissance. 18. Les Juifs de Chouchane se rassemblèrent le treize et le quatorze Adar, ils se reposèrent le quinze, en firent un jour de festin et de réjouissance. 19. De ce fait, les Juifs des campagnes, ceux qui habitent dans les villes ouvertes [sans muraille d'enceinte], célèbrent la fête au qua-

עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הַמֶּן יָתְלוּ עַל
הָעֵץ : (יד) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְהַעֲשׂוֹת בֶּן וַתִּנָּתֵן דָּת
בְּשׁוֹשָׁן וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הַמֶּן
תָּלוּ : (טו) וַיִּקְהְלוּ (היהודיים)
הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן גַּם
בְּיוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לְחֹדֶשׁ
אָדָר וַיַּהֲרֹגוּ בְּשׁוֹשָׁן שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת אִישׁ וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ
אֶת יָדָם : (טז) וּשְׂאָר הַיְהוּדִים
אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהְלוּ
וְעָמְדוּ עַל נַפְשָׁם וְנוֹחַ
מֵאֲיִבֵיהֶם וְהָרַג בְּשֵׁנֵיאֵיהֶם
חֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים אֶלְפֵי וּבְבִזָּה
לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם : (יז) בְּיוֹם
שְׁלֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר וְנוֹחַ
בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה
אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וּשְׂמֻחָה :
(יח) (והיהודיים) וְהַיְהוּדִים אֲשֶׁר
בְּשׁוֹשָׁן נִקְהְלוּ בְּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר
בּוֹ וּבְאַרְבַּעַת עָשָׂר בּוֹ וְנוֹחַ
בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה אֹתוֹ
יוֹם מְשֻׁתָּה וּשְׂמֻחָה : (יט) עַל

torzième jour du mois d'Adar, jour de festin et de réjouissance, où ils envoient des mets les uns aux autres. 20. Mordékhaï rédigea ces événements et il envoya des lettres à tous les Juifs vivant dans les différents provinces du roi A'hachvéroch, proches ou éloignées, 21. leur demandant de maintenir et de célébrer, chaque année, le quatorzième et le quinzième jours du mois d'Adar, 22. comme aux jours où les Juifs furent libérés de leurs ennemis et au mois qui fut transformé pour eux d'angoisse en joie, de deuil en fête, en en faisant des jours de célébration, de réjouissance, en envoyant des mets les uns aux autres et en faisant des dons aux pauvres. 23. Les Juifs acceptèrent ce qu'ils avaient déjà commencé à observer et ce que Mordékhaï leur avait écrit. 24. En effet, Haman, fils de Hamdata, l'Agaguite, persécuteur des Juifs, avait prévu d'exterminer les Juifs et il

בֵּן הַיְהוּדִים (הַפְּרוּזִים) הַפְּרוּזִים
הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרוּזוֹת עָשִׂים
אֶת יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ
אָדָר שְׂמֵחָה וּמִשְׂתָּה וַיּוֹם
טוֹב וּמִשְׁלֹחַ מְנוֹת אִישׁ
לְרֵעֵהוּ: (כ) וַיִּכְתֹּב מְרַדְּכֵי אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים
אֶל כָּל הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל
מְדִינוֹת הַמְּלֹךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ
הַקְּרוּבִים וְהָרְחוּקִים:
(כא) לְקַיֵּם עֲלֵיהֶם לְהִיּוֹת
עֹשִׂים אֶת יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ אָדָר וְאֵת יוֹם הַמְּשָׁה
עָשָׂר בּוֹ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה:
(כב) פְּיָמִים אֲשֶׁר נָחוּ בָהֶם
הַיְהוּדִים מֵאוֹיְבֵיהֶם וְתַחֲדָשׁ
אֲשֶׁר נִחְפְּדָה לָהֶם מִיָּגוֹן
לְשִׂמְחָה וּמֵאֲבֵל לְיוֹם טוֹב
לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׂתָּה
וּשְׂמֵחָה וּמִשְׁלֹחַ מְנוֹת אִישׁ
לְרֵעֵהוּ וּמִתְּנוֹת לְאֶבְיוֹנִים:
(כג) וְקִבַּל הַיְהוּדִים אֶת אֲשֶׁר
הִחֲלוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר

fit un Pour, un tirage au sort, pour les anéantir et les détruire. 25. Et quand la chose parvint devant le roi, celui-ci déclara et ordonna qu'un édit soit rédigé à cet effet, que l'infâme complot de Haman contre les Juifs se retourne contre sa propre tête, et que lui et ses fils soient pendus sur une potence. 26. C'est pour cela qu'ils appelèrent ces jours Pourim, du fait du Pour, à cause de tous les événements consignés dans cette missive, exposant ce qui leur arriva et pourquoi ils jugèrent bon d'instaurer une fête. 27. Les Juifs établirent et s'engagèrent, pour eux-mêmes, pour leurs descendants et pour tous ceux qui se convertiraient à leur foi, à célébrer, chaque année, ces deux jours de la manière qui vient d'être décrite ici, aux dates qui conviennent. 28. Ces jours sont commémorés et célébrés, en chaque génération, par chaque famille, dans chaque pro-

פֶּתַח מְרֻדְכֵי אֱלֵיהֶם : (כד) כִּי
הָמֶן בֶּן הַמֶּדְתָּא הָאֲנִי צִרַר
כָּל הַיְהוּדִים חָשַׁב עַל
הַיְהוּדִים לְאַבְדֵם וְהָפִיל פּוּר
הוּא הַגּוּרְל לְהַמָּם וּלְאַבְדֵם:
(כה) וּבְבֹאָהּ לְפָנַי הַמֶּלֶךְ אָמַר
עִם הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִחֲשַׁבְתּוֹ
הָרָעָה אֲשֶׁר חָשַׁב עַל
הַיְהוּדִים עַל רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתוֹ
וְאֵת בָּנָיו עַל הָעֵץ: (כו) עַל בֶּן
קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים עַל
שֵׁם הַפּוּר עַל בֶּן עַל כָּל דְּבָרֵי
הָאַנְרַת הַזֹּאת וּמָה רָאוּ עַל
כָּכָה וּמָה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם:
(כז) קִיְמוּ (וקבל) וְקָבְלוּ תַיְהוּדִים
עֲלֵיהֶם וְעַל זֶרַעֲם וְעַל כָּל
הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוּר
לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֵת שְׁנֵי הַיָּמִים
הָאֵלֶּה כְּכַתְּבְּכֶם וּכְזִמְנָם בְּכָל
שָׁנָה וְשָׁנָה : (כח) וְהַיָּמִים
הָאֵלֶּה נּוֹפְרִים וְנִעְשִׂים בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר מְשַׁפְּחָה וּמְשַׁפְּחָה
מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר

vince et chaque ville, et les jours de Pourim ne seront jamais abolis parmi les Juifs et leur souvenir ne s'effacera pas de leurs descendants. 29. La reine Esther, fille d'Avi'haïl et Mordékhai le Juif écrivirent l'importance des miracles, afin d'établir la fête par cette seconde missive de Pourim. 30. Et il envoya des lettres à tous les Juifs, dans les cent vingt-sept provinces du royaume de A'hachvéroch, avec des mots de paix et de vérité, 31. pour instituer ces jours de Pourim aux dates qui conviennent, de la manière qui a été établie pour eux par Mordékhai le Juif et la reine Esther, puisqu'ils s'étaient engagés eux-mêmes et avaient engagé leur descendance à observer les jeûnes et les lamentations. 32. Et le discours d'Esther confirma l'observance de ces jours de Pourim, le récit en fut consigné dans l'écriture.

יְמֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא
יִעָבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזָכָרָם
לֹא יִסּוּף מִזְרָעָם : (ט)
(כט) וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
בֵּת אַבְיֵחַיִל וּמֶרְדֵּכַי הַיְּהוּדִי
אֵת כָּל תְּקוּף לְקַיָּם אֵת אֲנַגְּרַת
הַפּוּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית:
(ל) וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל
הַיְּהוּדִים אֶל שִׁבְעַת וְעֶשְׂרִים
וַיִּמָּאֵה מְדִינָה מַלְכוּת
אַחַשְׁוֵרוּשׁ דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאַמֻּת:
(לא) לְקַיָּם אֵת יְמֵי הַפּוּרִים
הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר קִיָּם
עֲלֵיהֶם מֶרְדֵּכַי הַיְּהוּדִי
וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְכַאֲשֶׁר קִיָּמוּ
עַל נַפְשָׁם וְעַל זְרָעָם דְּבָרֵי
הַצְּמֹות וְזָעֲקָתָם : (לב) וַיִּמָּאֵר
אֶסְתֵּר קַיָּם דְּבָרֵי הַפּוּרִים
הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר : (ט)

CHAPITRE 10

Le roi A'hachvéroch fixa un impôt sur le continent et les îles de la mer. 2. Tout le récit de son pouvoir et de sa puissance, et l'énoncé de la grandeur de Mordékhai que le roi avait promu, sont consignés dans le livre des chroniques des rois de Médie et de Perse. 3. Car Mordékhai, le Juif était le second du roi A'hachvéroch, il était grand aux yeux des juifs et aimé par ses nombreux frères ; il rechercha le bien de son peuple et il parla de paix pour toute sa descendance.

(א) וַיִּשֶׂם הַמֶּלֶךְ (אחשרש)
אֶחָשֵׁרוּשׁ מִם עַל הָאָרֶץ וְאֵי
הַיָּם: (ב) וְכָל מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ
וְגִבּוֹרָתוֹ וּפְרָשֶׁת גְּדֻלַּת
מֶרְדֵּכַי אֲשֶׁר גְּדָלוֹ הַמֶּלֶךְ
הַלּוֹא הֵם פְּתוּבִים עַל סֵפֶר
דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדֵי
וּפָרָם: (ג) כִּי מֶרְדֵּכַי הַיְהוּדִי
מִשָּׁנָה לַמֶּלֶךְ אֶחָשֵׁרוּשׁ וְגָדוֹל
לַיהוּדִים וְרָצוּי לְרַב אָחִיו
דָּרַשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וּדְבַר שְׁלוֹם
לְכָל זְרַעוֹ: (פפפ)

*Ce verset est récité à haute voix par l'assemblée pendant la lecture de Méguila.

Après avoir enroulé la Méguila, [si il y a minyane] le Baal Koré récitera la bénédiction suivante :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה , אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, [הַאֵל] הָרַב
אֶת־רֵיבֵנוּ , וְהַדֵּן אֶת־דֵּינֵנוּ , וְהַנּוֹקֵם אֶת־נַקְמָתֵנוּ,
וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל־אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ , וְהַנִּפְרָע לָנוּ
מִצָּרֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה , הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִכָּל־צָרֵיהֶם הַאֵל הַמּוֹשִׁיעַ:

puis toute l'assemblée dira :

בְּרוּךְ מֶלֶךְ הַמֶּלֶךְ		אֲרוּר הַמֶּן
בְּרוּכָה אַתָּה		אֲרוּרָה זָרָשׁ
בְּרוּכִים כָּל־יִשְׂרָאֵל		אֲרוּרִים כָּל־הָרְשָׁעִים
וְגַם תִּרְבּוֹנָה זְכוּר לטוב		